

Розглянемо сутність обох понять.

«Оцифрування» (digitization) — процес переведення документної інформації (тексту, зображення, звуку) з традиційної форми (фізичних носіїв) у цифровий формат. Прикладами оцифрування можуть бути сканування документа, створення цифрової копії зображення тощо. Під час оцифрування структура інформації не змінюється, а лише набуває електронної форми для подальшої обробки в цифровому форматі.

«Цифровізація» (digitalization) — процес створення та використання творів (документів) у цифровому середовищі. Тобто новий продукт створюється одразу в цифровій формі, що має нові функціональні та користувацькі якості. Цифровізація не обмежується тільки цим. Серед завдань цифровізації в бібліотечній справі є такі: формування інформаційних ресурсів; забезпечення безперешкодного доступу до цих ресурсів; обмін ресурсами між бібліотеками та формування єдиного інформаційного простору.

Отже, вживати як синоніми терміни «оцифрування» та «цифровізація» некоректно, оскільки кожен із них має різне смислове значення. Важливість розмежування змісту та обсягу цих понять полягає в необхідності уникнення подальшої плутанини в їх тлумаченні, що сприятиме вдосконаленню професійної терміносистеми.

Т. В. Сидоренко

СОЦІОКУЛЬТУРНА ПРОЕКТНА ДІЛЬНОСТЬ БІБЛІОТЕК ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЗМІН (НА ПРИКЛАДІ ПІВДНЯ УКРАЇНИ)

Виявлення ролі і місця бібліотеки в глобалізованому світі сприяє пошуку та освоєнню сучасних напрямів діяльності нових форм і методів роботи. Проектний менеджмент є важливою сферою діяльності, що сприяє бібліотеці змінюватися; основним фактором інноваційного розвитку, адже генерація нових (свіжих, актуальних) ідей робить бібліотечну сферу креативною, гнучкою до модифікацій. Бібліотеки Півдня України активно займаються проектною діяльністю. Проекти дозволяють створювати й освоювати нові інформаційно-бібліотечні технології, активно використовувати документні ресурси бібліотек, партнерські відносини, творчий потенціал працівників тощо.

Питання проектної, інноваційної діяльності бібліотек вивчали В. Білоус, Н. Безручко, Т. Вилегжаніна, А. Печена, А. Плакіда, С. Солонська, Н. Тарасенко, Т. Турбаніст, А. Шемаєва та ін. Вивчення досвіду роботи публічних бібліотек Півдня України надало змогу виявити інноваційні підходи до реалізації соціально-культурних проектів, здійснених на початку ХХІ ст. Слід відзначити, що характерною для сучасного періоду розвитку є модернізація соціокультурної сфери, тому доцільність використання нової форми та змісту подання інформації стає дедалі важливішою. Вони торкаються перспективних напрямів культурно-просвітницької діяльності: краєзнавства; національно-патріотичного виховання;

екологічного просвітництва; підтримки євроінтеграційного вектору розвитку України та ін.

Дослідження засвідчило, що створені і впроваджувані соціокультурні проекти публічних бібліотек Півдня України можна віднести до всіх основних класифікаційних груп: мега-, мульти-, моно- та малих проектів. Більшу частину складають моно та малі проекти, що здійснюються в межах однієї бібліотеки. Ця група соціокультурних проектів має визначену мету, чіткі норми ресурсів, часу, певний цільовий масштаб. Вони відрізняються великою розмаїтістю, відносяться переважно до інноваційних, дослідницьких або змішаних проектів. Серед змішаних соціокультурних проектів за змістовним фактором значне місце відводиться партнерським проектам. Зокрема Херсонська ОУНБ ім. О. Гончара працює за проектами «Мистецький хайвей» (web-проект висвітлює інноваційні культурно-мистецькі події, народне й сучасне мистецтво, його напрями, види, жанри, ексклюзивні книжково-ілюстративні виставки, нові книги, портрети особистостей Херсонщини), «Херсонський портал АртКавун» (про культуру і мистецтво Таврії), «Віртуальний музей книги», «Книги у форматі дейзи», «Сімейне читання»; Херсонська обласна бібліотека для юнацтва ім. Б. А. Лавренюва — обласний краєзнавчий інтернет-проект «Херсонщини достойні імена», проект Миколаївська обласна бібліотеки для юнацтва — «Читання між боями», культурно-просвітницький проект «Європейська світлиця»; Миколаївська ОУНБ — «Вихідний день — у бібліотеці»; Одеська ОУНБ — «Бібліотека проти самотності» та ін. Проекти допомагають підвищити імідж бібліотек, об'єднати інтереси і задовольнити потреби користувачів різного віку. Малі проекти найчастіше використовуються в невеликих бібліотеках. Вони немасштабні, прості, обмежені ресурсами та часовими рамками, реалізуються у зв'язку зі знаменними подіями в конкретному регіоні, не потребують додаткових ресурсів, мають невеликі терміни реалізації. Малі проекти допускають короткочасний перерозподіл усіх видів ресурсів: інтелектуальних, фінансових, інформаційних, матеріальних та ін. Наприклад, проект підготовки бібліотеки до відзначення свого ювілею; підготовка короткометражного документального фільму про бібліотеку; видання інформаційно-бібліографічного збірника, присвяченого історії бібліотеки, її ресурсам тощо.

Соціокультурна проектна діяльність дозволяє впроваджувати інновації, дивувати користувачів, змінювати стереотипи, позиціювати бібліотеку перед іншими учасниками комунікаційного простору, зокрема віртуального; формувати сучасні soft and hard skills фахівців інформаційної сфери.

Чжан Хао

ІНТЕГРАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ТА ПРОЕКТНОЇ КУЛЬТУРИ В ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ КИТАЮ

Стрімкий розвиток системи документно-інформаційних комунікацій на етапі цифрової модернізації суспільства, розгортання глобальних процесів у галузі інформаційної діяльності має першочергове значення для